



Végre egy előrevívó...
2018 március 12

Ismét világszerte támad a...
2018 március 12

Kiheverhető az eddigi...
2018 március 10

Újabb ügyben állhatunk az...
2018 március 10

2016. SZEPTEMBER 27., KEDD, 12:22

Új szervvel szárnyalnak

Szerző: Palágyi Edit

CSUDAMADÁR – ez a találó címe a szervátültetettek és családtagjaik lapjának. Csodásan bátor gyerekekkel és szülőkkel találkoztunk Parádón, a Transzplantációs Alapítvány programján. Embermesék, melyek jó véget értek: a kisfiú hónapokig nemhiába várt az új szívére, a kislány az édesapja veséjét kapta.



Lili, Miklóska és a Nagy szülők, akik kétszer adtak életet a kislánynak

Fotó: Németh András Péter

Csobog a víz, ragyog a nap, a fürdőmedence partján beszélgetünk a parádi szállodában. Aki messzebről figyel minket, nem is hinné, milyen drámák bontakoznak ki a szülők szerényen egyszerű szavaiból.

– Két és fél éve egy téli napon hazahoztuk a kislányunkat az iskolából. Rosszul érezte magát, azt hittük, a vashiányára kapott gyógyszerre allergiás. Orvoshoz vittük, s még aznap este a kórházban kötöttünk ki. Megállapították, hogy leállt a veséje, a mai napig nem derült ki, miért. Mentőt hívtak, irány a klinika, de később összeomlott a keringése, és az is kérdéses volt, megéri-e a reggelt – meséli az apa, Nagy Attila.

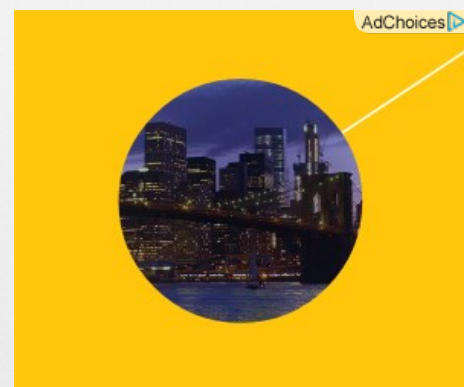
Lili akkor volt 8 éves. A gyermekklinikán kezdték el a vesedialízist, és hamar kiderült, hogy donorra lesz szüksége. Nehéz időszak volt, a lányka egy nap csak 3 decilitert ihatott, kínzó szomjúságában a fürdőszivacsból szívta a vizet. Az iskolában végig segítőkészek voltak, megesett, hogy a záróvizsga dolgozatát a dialízisközpontban írhatta meg az alsós diák.

– Majdnem összekaptunk, úgy versengtünk, hogy melyikünk legyen a donora – magyarázza az édesanya, de végül az apára esett az orvosok választása.

– Azt mondom, az összes testi bajom, fájdalmam eltörpült amellest, amit korábban átéltünk – szól Attila.

A transzplantációs klinikán igazi családi szobát rendeztek be nekik, együtt lehetek a kislányával, akinek odaadta az egyik veséjét. Lili gyorsan talpra állt, a harmadik napon már szaladt... – Előtte éjjel-nappal dolgoztunk, élveztük, hogy kényelmesen éltünk, de a kislányunk betegsége átértékelte mindent. Megláttuk magunkban az esendő embert, rájöttünk, mi az igazán fontos. Azóta bővült a

SZEPT 27 Napsugár - Őszirozsák - Jeligés olvasói...



hirdetés



fizetett politikai hirdetés

hirdetés

AA

RSS

Print

0

Ajánlom

Megosztás

G+

A szülők a 12 éves Illés Máté történetét mesélik:

– A nagyfiunkat 8 éves korában veszítettük el szívbetegség, kardiomiopátia miatt. Később arra gondoltunk, kellene a lányunknak egy testvér, így született meg Máté. Egészen kicsi volt, amikor kiderült, hogy a szívében, a két pitvar közötti falon lyuk tátong.

Előbb a szegedi klinikára, majd a GOKI-ba, azaz a Gottschegen Kardiológiai Intézetbe jártak kontrollra, mégpedig egyre gyakrabban. 2009 tavaszán már látszott, hogy elkerülhetetlen a transzplantáció, de azt nem sejtették, milyen hosszú és idegőrlő várakozás következik. A szegedi kisfiú hazai „csúcstartónak” számít: a maga 264 napjával ő volt a leghosszabb ideig műszívre kapcsolva, miközben donorszervre várt.

– A műszívet úgy képzelje el, mint egy asztal nagyságú, hangosan kattogó készüléket, ami csak kis mozgást enged, de a fiunk mindenféle tornagyakorlatot kipróbált – mondja ma már viccelődve az apa, Illés Tibor. Akkoriban tehetetlenséget érzett: levelekkel bombázta a politikusokat, hátha segítenek és hamarabb kerül donorszerv. Az édesanya, Márta felköltözött a GOKI-ba, az apa hétvégén utazott hozzájuk. Márciustól „ketyegett” a műszív, és decemberben kapták a hírt, hogy megtalálták a megfelelő donort. A műtét egész éjjel tartott, már reggel lett, mire a szülők megnyugodhattak: minden rendben. A karácsonyt steril szobában töltötte Máté, a műfenyőt és az ajándék legóköckákat is fertőtlenítették a nővérek. Az egyik ápolónő azt is megszervezte, hogy szirénázó tűzoltóautó forduljon be az intézet udvarára, mert a kisfiúnak az volt a vágya.

Mindenknek már öt és fél éve, Máté iskolába jár, úszik és bicajozik, mint bármelyik kortársa. Hogy ott áll fürdőnadrágban, persze látszik, vágás szeli át a mellkasát, de teljes életet élhet. – Az első csatát elvesztettük a nagyfiunkkal, de a másodikat, Mátéval megnyertük – állítják a szülők. A családjuk története így lett kerek...

– Ez az igazi rehabilitáció – mondja Szalamanov Zsuzsa, a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért kuratóriumi elnöke, aki 22 éve él új vesével. Több mint egy évtizede szerveznek nyári táborokat, őszi hétvégeket a szervátültetett gyerekeknek és családtagjaiknak. Most 126 résztvevőt vártak Parádra, köztük 31 transzplantált, aki új szívvel, májjal vagy vesével él. Úgy tartják: őket sem kell üvegbúra alatt tartani, bátran örülhetnek a második esélynek, amit a szervátültetés adott.

Címkék: [Transzplantáció-Szervátültetés](#) | [Egészségünk](#)

Hozzászólások (0 hozzászólás)

hirdetés

